

І сукому наугайтес,
В своєю не чурайтес...
Т. ШЕВЧЕНКО

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
Тел.: HENDERSON 4-0237
УНС: HENDERSON 5-8740
Тел. з Нью Йорку:
Barclay 7-4125

БОРОТЬБА З ІНФЛЯЦІЄЮ БУДЕ ГОЛОВНИМ ВИБОРЧИМ ГАСЛОМ В 1960 РОЦІ

Вашингтон. — Відбуваючи пресову конференцію в середу дня 1-го липня ц. р., що відбулася після відвідин Фрола Козлова, першого заступника прем'єра СРСР в Білому Домі, президент Айсенавер торкнувся в своїх відповідях на питання журналістів та низки внутрішньо-політичних проблем, з яких найбільше зацікавлення викликали його коментарі про ставлення громадянства ЗДА до проблем федерального видаткування та інфляції, як теж до справи есенційної кандидатури на Президента в 1960 році. Щодо першого, то на думку през. Айсенавера, американський народ змінив в основному своє ставлення до проблеми боротьби з інфляцією, яке у конгресових виборах 1958 року виявилася в незацікавленні громадянства цією проблемою. Сьогодні Президент певний, що справа боротьби з інфляцією стане одним із головних виборчих гасел у президентських виборах 1960 року. Так же само змінило громадянство своє ставлення до справи федерального видаткування, усвідомивши, що така політика не дає; ніякої користі, а тільки поглиблює інфляцію. Веручи до уваги тиск громадської опінії в цій справі, Конгрес відкинув низку законопроєктів про збільшення видатків в різних ділянках федеральної активності. Вагаючи серед народних починань зростає зрозуміння до веденої урядом антиінфляційної політики, метою якої є збереження вартості доллара. Пов'язана тісно з оцінкою політикою уряду є теж і справа збалансування бюджету в поточному 1959-1960 році. Президент висловлює свою певність, що при відповідній зусиллі пощастить не тільки збалансувати бюджет, але і зробити деякі заощадження на сплату національного з а б о р у в а н н я. Торкнувшись Президент у своїх відповідях теж і справи майбутньої кандидатури на президента ЗДА, стверджуючи категорично, що у виборах 1960 року він буде залишатися нейтральним і не буде давати перешестя нікому з республіканських кандидатів. Що ж до делегування віцепрезидента Річарда М. Ніксона, як репрезентанта ЗДА, на відкритті американської виставки в Москві, то це делегування не має ніякої політичної тенденції і не може мати впливу на кандидатуру Ніксона в 1960 році. Ніксона обрано для відкриття американської виставки в СРСР тому, що він найвідповідніший для цього особа з-поміж усіх членів уряду.

Плянують пустити в орбіту Землі годинник, щоб справдити теорію Айнштейна

Нью Йорк. — Крайова Аеронавтична Адміністрація підписала з фірмою Гюз Компані \$200,000 контракт на конструкцію атомового 30-фунтового годинника, який мав би йти з допомогою батарей випромінює тріх тижнів із докладністю до однієї секунди на 1,000 років. Представник цієї адміністрації д-р Гарольд Лайонс заявив на пресовій конференції, що планують пустити цей годинник в орбіту нашої Землі, щоб перевірити теорію релятивності Айнштейна. Згідно з цією теорією, коли б людина могла літати зі швидкістю світла впродовж 20-ох років, то коли б вона вернулася на Землю, то знайшла б, що Земля була б на мільйони років старша від неї. Людина довго мріяла про те, щоб робити дослід з годинником у космічних просторах, а тепер при винаході ракет це стало лівністю.

Настро видав наказ заарештувати шефа летунства Діаза, який говорив про комуністичні впливи

Гавана, Кубинська Республіка. — Уряд прем'єра Фіделіа Кастро видав 1-го липня наказ заарештувати шефа летунства майора Педро Луїса Діаза Лейза, який день перед тим зрезигнував із свого становища, заявивши, що зробив це тому, що в збройних силах Куби і в уряді Куби є великі комуністичні впливи. Невідомо, де перебуває майор Діаз. Президент Мануел Уртула Ллейс, якому шеф летунства зголосив резигнацію, назвав його "дезертером", який діє на шкоду революції.

В АМЕРИЦІ

- Некий лікар в шпиталю в Стейлакумі, Вашингтоні, д-р Натан Тал повідомив, що новий медичний засіб проти душевної депресії — beta phenethylhydrazine sulphate — виявився дуже успішним, і 144 пацієнти з усіх 180, на яких випробували цей новий лік, впродовж 6-ох тижнів могли залишити шпиталь.
- Шеф штабу армії генерал Максвелл Д. Тейлор перейшов на еміграцію і з цієї нагоди президент Айсенавер відзначив його як третього Медалью за Відзнаку Служби. Президент, призначивши генерала до штабу, надавав йому велику вагу, а також для нього відзначили деякі невеликі посади на грудах цього хороброго воїна.
- Комісар ньюйоркської поліції Сімпсон Кеннеді з нагоди публічного відзначення Дня Незалежності закликає батьків повідомити поліцію про власників тих крамниць, які продають дітям заборонені фокстери. Досі вже 9 дітей поранені цими фокстерами.
- Представник ньюйоркських перекладачів Девід Гат, зізнаючи в сенатській правничій під-

ПАРАДАМИ І ДОЗВІЛЛЯМ ВІДЗНАЧИТЬ АМЕРИКА СВІЙ ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Цієї суботи, 4-го липня, весь американський нарід, як і кожного року, відзначатиме традиційно своє Свято Незалежності, на згадку того рідного в світовій історії 4-го липня, в якому 183 роки тому проголошено Декларацію Незалежності З'єднаних Держав. Відзначають це свято в першу чергу Богослужбами в церквах, типовими американськими парадними на вулицях міст та, головним, повним дозвіллям — гостинами в домах і поголовним відзначенням з великими міст в гірські та надморські околиці, що для соток осіб кінчається смертю а для тисяч каліцтвом в автомобільних випадках по великих і малих шляхах. Тому напередодні цих святкувань не вгавають закрити до обережності їзди, що кожний повинен мати на увазі.

ПОЧАВСЯ СВІТОВИЙ РІК ВТІКАЧА

Нью Йорк. — В середу, 1-го липня, почався формально і фактично Світовий Рік Втікача, що має за завдання допомогти в розв'язці однієї з найбільш складних проблем теперішньої доби — приміщення вимуштованих для нормального життя багатьох втікачів, що після другої світової війни, втікаючи від політичних, релігійних чи расових переслідувань у їх країнах, "виборали волю" в чужих країнах. З нагоди започаткування цього Світового Року Втікача відбулося тут в готелі Палаза прийняття, що його влаштувала Рада добровільних американських допомогівих агенцій, членом якої є й наш Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, який на цьому зібранні репрезентував його президент д-р Володимир Галай та правничий радник адв. Михайло Пізнак. Головою промови під час прийняття виступив сенатор Конфрді, інформувавши при цій нагоді, що попереднього дня він зголошував в Сенаті ЗДА окремий законопроєкт, який з нагоди цього Світового Року Втікача поставив би президентів АА-Зенгаверові до розпорядження 10 мільйонів доларів для допомоги втікачам та давав би йому право приймати на постійне поселення в цій країні відповідну кількість втікачів кожного року. У зв'язку із Світовим Роком Втікача, більше як 50 держав погодилися співпрацювати в тому напрямку, щоб розв'язати справу 2.5 мільйона втікачів, які живуть без постійного місця побуту в Європі, на Середньому Сході, в Північній Африці і в Азії. ЗДА започаткували цей Світовий Рік Втікача тим, що на його початку привезли літаків з Європи (Німеччини, Австрії і Греції) в дні 29 і 30 червня та 1-го липня 200 втікачів, кошти по дорожнім витратах ІСЕМ. Цих втікачів розміщено по різних стеях цієї країни. В суботу 27 червня у всіх сигналах відбулися Богослуження на інтенцію успіху цього року втікачів, а в неділю 28-го червня відбулися Богослуження в католицьких і протестантських церквах. Папа Іван XXIII звернувся з окремим посланням до вірних, щоб допомогли розв'язати справу втікачів. Голова Американського Комітету для Справ Втікачів декан о. Френсіс Б. Сейр написав окрему Літанію, яку відправляли в протестантських костелах на інтенцію втікачів.

Сенатори Кейс і Кеннеді за лібералізацію іміграційного закону

Вашингтон. — Сенатор-республіканець із Нью Джерсі — Кліффорд П. Кейс, зізнавав у правничій підкомісії Сенату і заявив, що і республіканці і демократи повинні вести спільну кампанію за те, щоб в ліберальному дусі змінити іміграційний закон МекКарран-Волтера. Сенатор Кейс казав, що зміни цього закону вимагають "пристосованості і співчуття" до людей. Змінити цей закон треба тому, щоб поправити наші взаємини з іншими державами, і щоб "збагатити нашу культуру та збільшити нашу економіку". Сенатор-демократ Джон Ф. Кеннеді із Массачусетс дом'ягався в цій самій підкомісії, щоб швидко відхилив нових імігрантів збільшити зі 150,000 річно на 250,000. Сенатор Кейс пропонує законопроєкт про дозвіл на в'їзд до ЗДА поза квотою 40,000 втікачів під час Світового Року Втікача, що почався 1-го липня ц. р. Проти теперішньої системи квот, випрацьованих на статистиці з 1921-го року, вступили обидва ці сенатори.

Атомовий літак коштував би 10 бильйонів доларів

Вашингтон. — Директор оборонного дослідів і інженерного відділу д-р Герберт Ф. Норк зізнавав в комісії видатків в Палаті Репрезентантів і заявив, що кошти першого атомового літака вніесли б разом коштувало 10 бильйонів доларів. У фінансовому році, який почався 1-го липня ц. р., уряд запланував видати на побудову атомового літака тільки 150 мильйонів доларів. Впродовж кількох років ці ко-

Українське назовництво в Америці предметом нарад Амер. Назовознавчого Товариства

Нью Йорк. — Тут відбулися наради Управи і членів Американського Назовознавчого Товариства (American Name Society). Наради, якіми проводив теперішній президент Т-ва проф. Я. Рудницький з Манітоского університету в Вінніпегу, відбулися після бенкету в готелі Grosvenor дня 29-го червня охоплювали крім бжучих справ проєкт створення першої катедри назовознавства на одному з провідних американських універ-

Д-р Гайнріх Любке став новим президентом Західної Німеччини

Берлін. — Міністер праці в уряді Конрада Аденауера, д-р Гайнріх Любке, обраний в минулу середу 1 липня ц. р. новим президентом Німецької Федеративної Республіки (Західної Німеччини), на місце старшого проф. Теодора Гойсса, який, відбувши дві каденції, не мав конституційного права більше кандидуватися. Вибори відбулися в західному Берліні, асупереч протестам з боку Соевтів і Східної Німеччини. Голова західно-німецького парламенту Герстемасер прихилився теж до голосу посади на західному Берліні Брандта і рішав, що електори з західного Берліну мають також право вибрати президента Німецької Федеративної Республіки. Любке дістав у другому голосуванні 526 голосів, соціалістичний кандидат проф. Карль Шмід 486, а кандидат вільних демократів д-р Макс Бекер 42. Всіх електорів 1,038 плюс 43 з західного Берліну. Неприятним було 5-х (хворі), а стрималося від голосування 22. 66-річний д-р Гайнріх Любке, другий з черги президент Німецької Федеративної Республіки, був розмірно мало відомим широкому німецькому громадянству. Він вставився у фахових сільсько-господарських колах, як автор так званого "зеленого плану", що сприяв німецькому "середньому" та малим німецьким "баверам" і внаслідок надзвичайно підніс сільсько-господарську продукцію. Любке має опінію людини дуже розумної, ввічливої і скромної але й упертої.

З'єднана Арабська Республіка дістає знову допомогу від Америки

Каїро. — В минулу середу 1-го липня американська амбасадка в Каїро призвала, на чиніці минулого тижня підписано умову між З'єднаними Державами та З'єднаною Арабською Республікою, за якою Америка погодилася відновити технічну й економічну допомогу для режиму Гамаліа Абделя Нассера. Докладною суми признавої Арабській Республіці, не подано, але вона перевищує суму 8 мильйонів доларів. Хоч це невелика сума, проте вона має поважне значення, як доказ на поправу американсько-єгипетських взаємин, поспованих від 1956 року у зв'язку з Суецьким кризою. В минулому році ЗДА післили Арабській Республіці суми вартості 25 мильйонів і поточною та олі вартості 23 мильйонів доларів. Соевти дали З'єднаній Арабській Республіці промислових кредитів на суму 175 мильйонів плюс 100 мильйонів на будову Асанської греблі, плюс 140 мильйонів доларів окремо для Сирії, яка тепер становить складову частину З'єднаної Арабської Республіки. Крім цього, СССР доставляв цій Республіці зброю на невідому вартість. Правда, в заміну та країна заставляла двою бавовняну продукцію.

Насер відмовляє Ізраїлеві права користуватись Суецьким каналом

Каїро. — Президент З'єднаної Арабської Республіки Гамаль Абдель Насер в інтерв'ю на сторінках щоденника "Аль Ахрар" підтримав своє давнє ставишнє, що Ізраїль не має права користуватись водами Суецького Каналу, бо знаходиться все це в "стані війни" з названою Республікою, раніше з Єгиптом. Арабські єгипці Ізраїлю не визнають підписаного з ним у 1949 році перемир'я за формальне закінчення війни між ними. На тій основі З'єднана Арабська Республіка зупиняє всі кораблі власності Ізраїлю чи наймені ним, які йдуть Суецьким каналом, та конфіскують товар. Так сталося з данським вантаж-

Індія не визнає Далай Ляма, як правителя Тибету

Нью Делі. — Індійський уряд дзедзував Далай Ляму, неадвального духового і політичного лідера Тибету, який на своїй останній пресовій конференції 20-го червня ц. р. заявив, що він скрізь, де перебував би, с легальним голосом тибетського уряду. Індійський уряд ствердив окремо заявою, що хоч він, "жаліс", що комуністичний Китай змусив Далай Ляму втікати в Тибет, проте визнає його, комуністичний Китай, як суверенну владу в Тибеті. Водночас індійський уряд це раз підкреслює, що перебуваючи в Індії на політичній еміграції Далай Ляма не може займатися активною політикою та шкідити добрим індійсько-китайським взаєминам. Індійський уряд зазначив при тому, що видає свою заяву безбудовного натиску з боку комуністичного Китаю з яким, мовляв, від кількох тижнів уряд в Нью Делі не мав ніякого зв'язку.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

- Шоста Православна Конференція Катехизично-Релігійного Намичення відбується цього року знову в Келог Сенатор при імігнєнці Стейт Університеті в Іст Лансінг, Міч. Гриватіме 1-го липня, від 20 до 24-го липня. Головою Конференції буде священник о. д-р донаго, професор релігії при Університеті. Усіх лекторів під час Конференції буде дванадцять. Між ними п'ять професорів із факультету при Університеті. Одним із лекторів буде теж в. о. Василь Олішнік, настоятель української православної церкви св. Ап. Петра і Павла в Монгонові, Отаво.
- Винахідник Ігоря Сомешицького з Наталією Палідиною відбулося в суботу дня 27-го червня ц. р. в українській католицькій церкві св. Юра в Нью Йорку, Ігор Сомешицький, син д-ра Михайла й Ольги Сомешицьких, відомий молодий український музик і композитор. Його дружина Наталія — була старших пластунок, с. донькою д-ра Василя і Марії Палідинов, відомих українських громадян у ЗДА. Д-р Василь Палідин, видатний діяч УНСОУ, був заступ. передвіником під час останньої минулої конференції УНСОУ в Канаді.
- Всесвітла Чайківська з Монреалю, Квебек, у Канаді, донька відомих українських діячів, пастера О. Чайківського, основоположників УНО та УСН-а Монреальському терені, здобула золоту медаль та stipendium Аллен Олвера у зв'язку із закінченням із відзначенням відділу економіки і політичних наук в університеті Мак Гіла. Пам'ятка Чайківська продовжує свої студії і приготується до докторату на Каліфорнійському університеті. Вона з дитинства уже родилася членкою 473-го Відділу УНС в Монреалі, заснованого в 1940 р. її батьком О. Чайківським.

ПРЕЗИДЕНТ І ГЕРТЕР КОНФЕРУВАЛИ З КОЗЛОВИМ

Вашингтон. — В минулу середу 1 липня ц. р. през. Айсенавер прийняв совєтського віце-прем'єра Фрола Козлова і нараджувався з ним протягом 70-ох хвилин. Раніше Козлов був на нараді в державного секретаря Крістіана Гертера, який взяв також участь у розмові Президента з Козловим. Про зміст цих нарад не проголошено ніякого комунікату. За пресовими інформаціями, говорено головно про Берлінську кризу і конференцію "на вершинах". Зокрема Козлов відвідав також віце-президента Річарда Ніксона, з яким мав півторогодинну розмову, яка ніби торкалася головно подробиць відвідин Ніксона в Москві, де він 25 липня відкрив американську виставку. Преса твердить, що всі ці розмови не мали характеру переговорів та що вони ні в чому не змінили дотеперішнього становища ані ЗДА ані Соевтів. Раніше, Айсенавер на своїй пресовій конференції висловився куртуазно-прихильно про Козлова, з яким стрінувся був при оглядних совєтської виставки в Колізеї в Нью Йорку. Президент potwierдив на своїй пресовій конференції попередні станишнє, що конференція голів урядів держав повинна відбутися лише тоді, коли раніше дипломати спосіб підготовку створять шанси для її успіху. Президент, що не бачить підстави, чому Громико в Москві назвав Женевську конференцію "успішною" та релюмендував відбутися конференції "на вершинах". За висловом Президента, треба, "якогось поступу ділами, щоб був оправданий з'їзд голів урядів". Він ствердив теж на згаданій пресовій конференції, що с "два-три принципи", від яких ЗДА не поступлять, а зрештою всі справи між союветськими трестів є частинною десятилітньої торгівельної війни, яка прибула до Америки під проводом Михайла Кузніна, віце-міністра закордонної торгівлі. Який їх конкретний план товарообміну з Америкою — поки що нікому невідомо. Анастан Мікоян говорив тільки загально про збільшення торгівлі з ЗДА, при чому переконував американські кола у Вашингтоні й приватних фінансистів, що вони повинні дати Соевтам довготермінові торговельні кредити, що не увінчалися успіхом. Соевти, які налягують на поживлення торговельних зв'язків з ЗДА, "перечують" одну "дрібничку": величезні втрати, що їх завдала американська держава та американський приватний капітал в Ресі і за парату і за совєтської влади.

Соевти стараються за поживлення торгівлі з Америкою

Москва. — У зв'язку з відкриттям совєтської виставки в Колізеї в Нью Йорку, до Америки виїхали представники сімох найбільших совєтських торговельних центрів, керованих, очевидно, урядом. До ЗДА прибули вже голови таких совєтських торговельних організацій: Машиноекспорт (різні машини включно з турбо-сверликами); Експортлес (дерево і все те, що з нього виробляють, включно з папером); Продторг (харчові продукти); Союзпромпорт (гвіз і вивіз металевих продуктів, включно зі сталлю); Союзпромпорт (манган, хром, вугілля і азбест); Техніспромпорт (виряд для сільськогосподарства, легкий промисел) і Машиноекспорт (земляна промисловість). Голови тих своєрідних держав-

У СВІТІ

- Приїзд генерального секретаря Об'єднаних Націй Гаммершилда на Середній Схід нікого не здивував: життя не вдоволено, що Гаммершилд не вдалося спонукати єгипетського президента Насера до згоди з Ізраїлем на користь Суецьким каналом, арабські втікачі з Палестини невдоволені заявою Гаммершилда, що вони ще довгий час не зможуть вернутися додому, а Насер невдоволений інтервенцією Гаммершилда в справі користування Ізраїльськими кораблями Суецьким каналом.
- Південно-корейський президент Сінгман Рі прийняв пропозицію Ліберальної партії четвертий раз кандидувати на президента країни. Він має вже 84 роки.
- Французька комуністична партія перешла у Парижі свій перший за останні три роки конгрес. Від часу приходу до влади у Франції генерала де Голля комуністи втратили мандат в парламенті, але все ще дуже сильні в робітничих спілках та міськом самоврядуванні. З 30 чужих країн приїхали комуністичні делегації. Совєтська делегація була під проводом віце-прем'єра Михайла Суслова.
- Луїс Армстронг, популярний американський музикант "трюмпетист" у своїй власній джаз-оркестрі, так важко захворів на запалення легенів у південній Італії, що лікарі не вірили в його видужання. Все ж він видужав і поїхав до базилики св. Петра у Римі подякувати Богові за чудесне оздоровлення.
- Бельгійський князь Альберт і його наречена італійська княгиня Паола Руффо де Калабріа дістануть від президента Айсенавера і його дружини, як весільний дарунок, 4 кришталеві вази з вирібленими на них постатками з американської історії — ковбас, мисливця, піонера і вільянина.
- В Англії страляють 100,000 дукатів, які вимагають 10% підписки платити та 40-годинного тижня праці. В Лондоні пришло до суттєвих міжпартійних страйків та поліції, Арештовано кількох пікетувальників за порушення спокою.

С. ГОЛОВАНІВСЬКИЙ

Олег Лисак
НАЙМОЛОДШИЙ ВЛАДИКА

Щодня, на протязі останніх десяти років, мешканці вулиці Фрейклина у Філадельфії зустрічали кожного ранку цю постать. Постать молодого священника з привітними, усміхненими очима й опанованими рухами.

Він виходив з дверей Єпископської (тепер Митрополітської) Консесторії і прямував авіремієм, спонівним кроком з бік поштового будинку на Шостій вулиці. За якої півгодини молодий священник повертався, і в той час уже до брами катедральної школи збиралася група дітей. Молодий священник завжди підходив до гурту і починав з ними оживлену розмову.

За хвилину священник зникав у будинку Консесторії, де починався в цей порі його довгий день праці. Бо цей молодий священник, це був саме тодішній канцлер Єпископської Консесторії о. д-р Платон Корнилик, нещодавно іменованний Апостольською Столицею титулярним Єпископом міста Каестра Мартіє і Апостольським єпископом для українців католиків візантійсько-східного обряду в Німеччині.

Молодий священник, тепер Преоосвящений Владика Кир Платон — це наймолодший у українській єпископії в усьому світі. Йому дійшло 38 років. Він народився на буковинській Гуцульщині, в селі Стебників в 1920 році, в сім'ї українського вчителя-Батька його прибув з Галичини, що за австрійських часів, вів тут освітню працю серед нашого народу на Буковині.

Владика Платон — перший буковинець в історії нашої Церкви, який став єпископом — людиною вишайково великої культури і великого знання та крім цього справжній патріот — українець. Він великий любитель мистецтва, що, як сам каже, є наслідком його гуцульського походження, яким Кир Платон дуже гордиться. Не той гуцул, що погуцулює! — усміхається єпископ Платон Корнилик — „лиш той гуцул, що в горах родився... Ну, я родився якраз у горах, у Стебниках. А гуцульська натура завжди тягне до мистецтва“.

І справді, хоч і багато часу займає о. д-р Корнилик своїми обов'язками душпастирства, він завжди знаходить час, щоб відвідати мистецьку виставку, театральну виставу, концерт чи академію. Він знаходить час на те, щоб побувати і на спортивних змаганнях, на яких він зрештою бував завжди від наймолодших років. Єпископ Корнилик з присміснотю згадує час, коли до Чернівців прибула на початку 30-тих років гокейна дружина львівської „України“ на змагання проти „Довбуша“, „Драгош Води“ та „Макабі“. Кир Платон згадує ще й сьогоднішні прізвиська видатних змагувачів о. д-р Діако та інші, хоч йому, мілому глядачеві було тоді лише 10 років.

Коли почалася друга світова війна, а молодий гімназист Платон Корнилик закінчив середню освіту, яку він отримав у школах в Чернівцях, Ісаак та Блажі — він, за стараннями батька виїхав до Риму на богословські студії. Ставши питомцем української Папської Колегії ім. св. Йосафата, студіював в Папській Інституті Віри, на якому отримав ступінь доктора теології.

Велику працю проробив о. д-р Корнилик, як духовний опікун Т-ва „Обнова“, співпрацюючи радо із студентською молоддю і навіть виїжджаючи на свій кошт на конгрес „Пакс Романа“ в Сан Сальвадор в 1957 році з делегацією „Обнови“.

Особисті прикмети нашого наймолодшого Єпископа, з'явили йому у Філадельфії велику прихильність нашої громади. Його завжди можна було зустріти у відомих наших громадах, на кожній Академії, на кожному відзначенні національної річниці, на виставці, де збиралася інтелектуальна еліта нашої філадельфійської громади.

При тому, беручи участь в різних зібраннях, завжди радо починав дискусію, яку він умів втримати в рамках доброго тону і дружнього ставлення. Він умів також з талантом справжнього дипломата лагодити ситуацію, як цього вимагала потреба.

Великі завдання чекають нашого наймолодшого Владика, коли він тим самим шляхом, яким прибув до Америки 10 літ тому, повертатиметься на Стару Землю, до Європи — спершу до Вічного Міста, а після до місця свого майбутнього осідку — до Мюнхену. Його твердий характер, добра школа перебування в Митрополітській Консесторії під орукою Митрополита Кир Константина, такт, велике знання і життєвий досвід набуті в частих зустрічах з людьми різних політичних переконань і світоглядів — дають йому надію, що молодий Владика успішно вестиме свою архієрейську працю.

Консекрація Єпископа-Мініата Кир Платона відбулася у Архієпископській Храм у Філадельфії для 7-го липня ц. р. П. довершить Митрополит Кир Константин Богачевський.

Прощають нашого Владика Платона із його від'їздом із ЗДА найкращі побажання українців в Америці, про чому ми поблажаними, які він отримав, не брав і побажаний від православного українського духовенства.

Усі ті, які знали особисто Преоосвященного Кир Платона, прощаючи його з жалем, вірять, що майбутній Його шлях буде шляхом великих Патріархів нашої Церкви.

Вотувайте в членів Українського Народного Союзу

ДВАДЦЯТЬ РОКІВ ТОМУ
(З'їзд абітурієнтів Академічної гімназії 1939)

Супроти вічності 20 років — це ніщо, але в пересічному житті людини, це такі поважні шмат часу, майже третина людського життя. І часом впродовж 20-ох років стають такі події, що розкинутий людей по всьому світі, а то й по всьому Часом ті розкинені побираються і з'їдуться, а деколи нема кому зійтися на цьому світі.

Але абітурієнти Академічної гімназії у Львові з 1939 р. зійшлися на 20-річчя зустрічі в Нью Йорку 24 і 25 травня ц. р. Не всі, але так десь три чвертини зійшлися. Вислухавши Богослужби, відправлено на інтенцію тих, що в різних часах і різних умовах, а перш за все в підпільно-восних, перейшли у вічність, колишні абітурієнти, обидвох відділів останнього року ліцею Академічної гімназії з 1939 року посідали ніби в лавки і ждали професора. І справді ждали поважно і тихо, не як 20 років тому, коли перед приходом професора до класу вікна завішані, тверді голдася і цілий будинок дрижав від юнацької буйності. Правда, багато заложило і від години, тобто від професора. Коли це був професор Михайло Тершаковець, опікун класу, спеціаліст від „Слова о полку“ (тобто, тобто, тобто), то брикати учням дуже не оплачувалося. Тим перед його годинною мовою було чути в класі, як сіють мак. А що мак ніхто не сіє, то чути було шепіт — повортування лекції — власне про „Слово о полку“ (а може про М. Пашкевича), „Русалку“. Та сьогодні ніхто лекції не повторював, це ж бо поважні громадяни, яким 20 років більше.

В означений годинний вийшов професор М. Тершаковець з б. асистентом (тоді його називали „челядником“), бо з усіх професорів тодішньої останньої класу ліцею обидвох відділів в зустрічі взяли участь лише проф. Тершаковець з б. асистентом. Інші професори або вже не живуть або живуть десь далеко, або вкотре не могли прийти з різних причин.

Священник провів молитву і опікун класу відчитав класний каталог. Хто прийняв, відзначив, а про не прийняв, давали відомості, що це про кого знав. Після того б. опікун класу мав вступне слово, в якому вітав привітних та згадував теплим словом не прийнятих. І згадував миттєво, а в минулому всього потрохи — і приємного, і сумного. Тепер одначе все з притиснем, що діялось в минулому, навіть як воно було тоді і неприємне. Часом неприємне, присмішніше від приємного. Присмішніше жалю, а неприємне сатисфакції, що переживалося і витрималося. А все разом справляв незабутнє враження. Особливе враження викликав безосередній дійсність. Оце з вами в кімнаті сидять ті, з якими ви двадцять років тому зустрічалися щодня. А потім, ви, мабуть, більше їх не бачили, або бачили лише декого і то зрідка. Але сьогодні вони знову разом, як колись, та в яких же відрізняються умовах. Тоді це було юнацтво 18 років, а тепер це поважні громадяни — деякі вже мають таких синів або дочок, якими вони самі були 20 років тому. Одні з них були на війні, інші в лісах (УПА) перебували по кілька років... А сьогодні, хоч зміг, приїхав на зустріч, деякі навіть з Канади, щоб пригадати минуле, побачитися з друзями, повеселитися і знову роз'їхатися, хто куди.

бутиного осідку — до Мюнхену. Його твердий характер, добра школа перебування в Митрополітській Консесторії під орукою Митрополита Кир Константина, такт, велике знання і життєвий досвід набуті в частих зустрічах з людьми різних політичних переконань і світоглядів — дають йому надію, що молодий Владика успішно вестиме свою архієрейську працю.

Консекрація Єпископа-Мініата Кир Платона відбулася у Архієпископській Храм у Філадельфії для 7-го липня ц. р. П. довершить Митрополит Кир Константин Богачевський.

Прощають нашого Владика Платона із його від'їздом із ЗДА найкращі побажання українців в Америці, про чому ми поблажаними, які він отримав, не брав і побажаний від православного українського духовенства.

Усі ті, які знали особисто Преоосвященного Кир Платона, прощаючи його з жалем, вірять, що майбутній Його шлях буде шляхом великих Патріархів нашої Церкви.

Вотувайте в членів Українського Народного Союзу

Після слова опікуна класу б. абітурієнти В. Трембіцький і Ст. Костик відчитали привітний від не прийнятих колег і професорів, проф. М. Федусевича з Австралії, д-ра Ю. Поляницького з Аргентини, о. В. Горинкевича з Відня, Ст. Шаха з Німеччини та інших. І на спільній знімці закінчили офіційна частина. А не офіційна відбувалася за заставленими столами. У вілних хвилях (від іждження) майстер церемонії а то по тусішньому тостмастер колег Сидір Тим'як, інженер, давав слово по цьому, то тому, що хотів щось сказати, колег В. Трембіцький відчитував привітний від професорів, колег Т. Грицька відчитував з пам'яті без пам'яті „Список“ усіх учених і учнів обидвох відділів, а потім продукуював шось навесело, даліше відчитував листи від не прийнятих колег. Проф. Тершаковець мав ще цікаві спогади про Академічну гімназію від початку її існування, а там ще дехто з абітурієнтів згадував цікаві епізоди з життя школи чи класу. На закінчення відбулася ще коротенька мистецька програма у виконанні І. Керницького та М. Л. Рейнарівичів. Остаточне закінчення зустрічі відбулося в незвичайно м'якій атмосфері, яка в найбільшій мірі причинилася до піднесення нашої молоді у радість, від якої дихав здоров'я духа і тіла і доброзичливість для близького.

Після успішного закінчення правничих студій і злочинного успішного іспиту перед асоціацією правників п. Юліан Кулас осягнув звання адвоката. Це ще один з новоприбулих українців дійшов до рідних правників, щоб служити правничими порадами своїм землякам.

Пан Юліан Кулас народився в Боротині, на Ярославщині, Західній Україні, але вже молодим юнаком мусів покинути свою батьківщину. Народну освіту він почав в Україні і докінчив в Німеччині. Також в Німеччині були початки його гімназійної освіти. Під час роз'їзду українців з таборів, п. Кулас разом з багатьма переїхав до Америки. На новому місці своє поселення він закінчив Гай Скул, а в 1952 році почав університетські студії на Лінкольнському університеті. Літом 1954 року він перейшов на правничий відділ до Лі Пол університету, який закінчив в січні цього року, дістаючи ступінь „бакалавра“. В місяці березні п. Кулас успішно пройшов з першим разом іспит перед асоціацією правників. Звичайно під час таких іспитів половина студентів перепадає. В місяці квітні він одержав присяження від верховного суду штату Лінкольна, на підставі чого він дістав дозвіл на виконання адв. о. катського звання перед всіма судами того штату.

П. Кулас був прикладним студентом. Він добре вчився і, знаходячи час на працю в українських організаціях життєвої, зокрема в ОДВУ і УЗХ, і склав замітні, одноразові, книжки пожертви на різні українські народні цілі сотисями долларів в переконанні, що допомагає Україні, з якої виїхав.

Не дивно отже, що так багато його приятелів і представників організацій з'явилися на цю Ювілейну Зустріч. Всі вважали для себе не лиш обов'язком, але й честю привітати Ювілянта, як це численні промови підтверджували.

По вечері забрала слово п. проф. Марія Квітковська та тепло вітала Ювілянта від Головної Управи УЗХ в ЗДА. Від ЦУ ОДВУ в ЗДА і від Обл. Управи ОДВУ штату Мішигет привітали Ювілянта, Лук-а

ВЕСНЯНА ГАЛУЗОЧКА УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ

Ціль і стриманість музичної освіти є переважно обмежені бажаннями виховати фахових виконавців музичних творів. Багато менше звертається увага на виховання творців, а вже зовсім занедбується виховання „споживачів“ музики.

Стурбовано дивитися на це явище п.і Мірошніченко. Але вона не лишається безрадісною при УМІ, де вона належить до складу професорів, створила „Музичний Салончик“, і протягувала руки на зустріч людським душам, що в стадії брукни, щоб заповнити можливості неочінені втрати, як для тих душ, так і для музичного світу.

П.і Мірошніченко зі своїм музичним садком творить джерело життєдайних струмочків. Навколо нього збирає вона діток, і посвячується праці над ними, відшукує від себе усі інші можливості жити. Цілим еством віддана справі, яка в найбільшій мірі причинилася до піднесення нашої молоді у радість, від якої дихав здоров'я духа і тіла і доброзичливість для близького.

П.і Мірошніченко зайнята дитиною без огляду на це, чи душа її вже відчиняється, чи ще замкнена. Ця учителька знає, що зробити, щоб відчинилася і найбільш несмілива, забула оточенням душесна і показалася в своїй цілісній свіжості; приводить діток до джерела музики і подає їм пити.

Забава — природний елемент дитини, тож і аплітація в його звик, ритм, мелодія. Дитина дістає в руки мініатюрні інструменти, і робить ними рух (частіше під музику), дитина робить вправу або виконує роль у коротенькій грі, яка її так захоплює, що зовсім забуває про навчання, просто екстази зривається з її уст і учителька щаслива, вона чує, як душа дитини стріляє і будить, оживає.

Прорвалася стихія, хаотична, жива, повна сили, свавільна, могутня. Нехай не витратиться марно, або і на некорист; їй треба вказати дорогу, дати лід. У ритмічних вправах чарівна розвідка: дитина ходить під музику, схилиється, протягасе руки, тупас ніжками, кивас голівкою і т. д. Прориває уяву: „Хочу ще зробити це і так і ось під музику“. П.і Мірошніченко, премудро використовує пропозиції дітей, а і робить такі забави, де дитині дана можливість придумувати новий крок, рух, позу і т. д. і дитина цілим тілом, цілим еством чує музику і душа підсвідомо співає і починає за чимсь тужити. Учителка

це відчувала й грас музику. Діти танцюють під цю музику. Казочка, доріжка і музика, музика, фантазія в супроводі музики!

П.і Мірошніченко пригласилася дітям, спостерігас найменший прояв їх духовного життя, поступ і особливості. І багатий досвід. Бажання працювати захоплене і захоплююче. Скільки літератури прочитала вона про подібні садочки, школи, курси, але найцікавіше є те, що вона сама пережила, спостерігла і включила у свою програму. Вона дає дітям практично зустрічатися з музикою і явищами та законами в ній, а тоді, все це у забаві, переходить до теорії, з якою так вишкolenена дитина зустрічається, як із знайомою, якої імені лише не знала і тепер довідується.

П.і Мірошніченко просить кожну дитину окремо на сцену, яка знаходиться у її студії, і дитині дається співати чи говорити вірш, інші учні важко і з респектом слухають. І спускають те, що на платівках награти звуки і голоси звірат і пізнають їх, і слухають музику і зживаються з нею і починають дійсно чути її і розуміти і любити, а з тим, що раз полюбилися, тяжко, а духово і взагалі неможливо ростатися. І ось вона, — майбутній наш виконавець і слухач! Критики і учителі!

Ще багато цікавого почула я від п.і проф. Галини Мірошніченко і ще багатою думками хотілось їй поділитися з читачами, але надіюсь, що п.і Мірошніченко знайде можливість в скорому часі, від серця бажано цього їй і нам, — аралювати своє мрію, написати книжку, з якої довідасмося про все, що чи стяті лише одним промічком мого захоплення в силі була насвітлити.

Перед нами ж кладуться перлини з глибини дитячих душ, і могло б це бути нашим спільним багатством, але це поки що — п.і Мірошніченко зі своїм садочком. І лише коли ми, без огляду на те, чи масю діти чи ні, масово відвідуватимемо пописи і представлення Музичного садка, і подбаємо про видання і можливість народження такої цікавої і потрібної книжки як та, що її могла б написати лише сама п.і Мірошніченко, тоді ми лише зі спокоєм сумління можемо сказати — це скарб, для якого ми зробили належне місце в нашому культурному житті; і від усього серця масово тішитися тим, що в ньому виростає.

Пр. Шуварська-Шумилевич

16-го травня ц. р. зібралися члени 4-го Відділу ОДВУ й представники братніх організацій та запрошені гості в залі УДКлубу в Гемтсмер, Мішигет, щоб вшанувати 25-літній Ювілей організаційної й громадської праці піонера й давотлітнього голови ОДВУ п. Миколи Горина.

Ювілят ввійшов в товаристві голови 4-го Відділу ОДВУ п. Стасика Ярославца і заступника голови п. Борискевича Матей до залу, а на зустріч йому понесли оплески присутніх, побажання й гімне „Многая Літа“.

Господарем Ювілейної Зустрічі був п. Зубальський Свєтліч, що у привітальному слові після спільної молитви на початку життєвий шлях п. Миколи Горина, який 14-літнім хлопчиком покинув Рідний Край — як сам підкреслює, хоч і не з українського походження — виїхав у Новий Світ шукати кращої долі. Із зашпеленими ще на Україні до 1-ої світової війни, перш ніж української національної культури, Ювілят пройшов вже „революцію духа“ в українських національних організаціях в ЗДА і піс разом з ними — починаючи від копаєні вугілля в Шамокіні, Па, та продовжуючи вже в Мішигеті свою працю в ряді АДК, УДК та інших місцевих організацій, де виявив великі зусилля в організаційному житті, зокрема в ОДВУ і УЗХ, і склав замітні, одноразові, книжки пожертви на різні українські народні цілі сотисями долларів в переконанні, що допомагає Україні, з якої виїхав.

Не дивно отже, що так багато його приятелів і представників організацій з'явилися на цю Ювілейну Зустріч. Всі вважали для себе не лиш обов'язком, але й честю привітати Ювілянта, як це численні промови підтверджували.

По вечері забрала слово п.і проф. Марія Квітковська та тепло вітала Ювілянта від Головної Управи УЗХ в ЗДА. Від ЦУ ОДВУ в ЗДА і від Обл. Управи ОДВУ штату Мішигет привітали Ювілянта, Лук-а

З наших буднів
НА ІВАНА, НА КУПАЛА...

Святий Іване Хрестителю, Патроне наш і Первомишеннику, що так марно втрачає пресвяту голову через жіночу злобу, напередодні Твого празника прийми дозвільний поклін від армії Іванів, у розпорошенні суціль! Осини із ласкою свято, щоб, з нагоди іменини, не злинули забавного гемеричі, щоб обережно драйдували й шалимо та „в одному кавалеру“ вернулись домі з Зустріг Америки з Канадою, Аміні!

Хог і в календарі Ти фігуруєш як Іван Хреститель, то народ наш зрестовлює дові до віки називає Тебе „Купалом“; ги „Куполом“, шануючи пам'ять древнього сонячного бога. На Купала, казали, сонце купалося, отже, по-законом, можна й грішному головікові замочитися в воді. В моїх, біберьських сторонах називали це, св. Івана, „Лопушником“. Може тому, що якраз у той час літа буйно розросталося лопушчя під платанами, на гумні, коло обгородів...

Еге, ви, рідні лопузи, українські пампаси, широкі, як парашути, а густи, як джунглі, як приємно було сидіти під вашим клаптовим листям і мріяти про світле майбутнє нашого народу! Якже часто ви служили захистом — азимелі всім віткагам перед маминим копістком, ги татовим ремнем! Що й казати — більшість славних революціонерів та повстанців нашої повітю погинули партизанку з лопушчя... А не стало вас, лопузи, та й голові обернувся в „дазублену людину“.

В нашому селі не пускали дівгата віників на воду, не тому, щоб не було в нас дівгат; борони Боже, а не було відповідної річки. Жургав собі гезез село і

скавав по камінцях потіток, та води в ньому було стільки, що жабі по коліна, — казали. Проте віножки плелися у нас слави, з всім польовим і царинним квіт-тв: з руги, м'яти, розгидички, кровавику, роменія, блаватів, „Божого тіла“ та всіх інших, що із назвиже не тямить емігрантська на-м'ята. Ці віножки несли дівгата в церкву, там їх святчили, а потім в'язали і завішували на жердці, під стріхою. Потім служили вони свяченою медициною проти болі голови, до замовлювання зуба, до підмовлювання немовлят, та до інших потреб нації з старою, хліборобською культурою.

На святого Івана гата була прибрана, як молода до шлюбу. Вся стріза в зилло та в напороті, що то опієноگی розквітає цвітотм щастя, якого, наскільки мені пригадується, ніхто ще досі не знайшов... А всім шукагам таємної стежки в ліс — присвігували дорогу мільйони світляків, святоянських вогників, що в шалений орді кружилися золотими обручями над замасними стріжками, над ліпами придорожними, що бігли в темряві, над житами, що колосилися, і насли злібом та медом — предвізним подихом Руської Землі.

Містеріє святоянської нозі — я вгадний тобі, це ти мене надзнула написати першу мою книжечку, багато літ тому назад! Святоянські вогники, грайливі світлячки, як догво ви горітимете в мій душі золотими споминами про милу, так догво моя Ватківщина завжди буде біляко мене і зі мною, і я відгукуватиму її благословення кожнотомо, як останній догво материни долоні на мій голові.

Іскр

ЛИСТ ДО ІКЕРА

Дорогий Імениннику!

Коли б Ти не був українським письменником — гумористом, нинішнього дня „звалило б“ до Твоїх поштових скриньки сотні привітальних листів. А так „бамкем“ там може три, чотири побажання і на тому кінець. Але, чи дещо у формі суті і значення самої події?

Така вже наша погана вдача, що всі жалі й обурення спонтанно виливаються письмовими протестами. Все те, що любимо, і що нам подобається, збувасмо майже завжди мовчанкою.

Отож, Імениннику, до Тебе нині одним листом промовляють сотні читачів „Свободи“, із подавляючою більшістю прекрасного, жіночого дола. Пиши нам багато і тепло, забарвлюючи свої прегарні феєторії обильною дозою готульничого серця, яке так рідко товаришить п.іс м.єнінникам-гумористам. Хай Твоє перо, заокруглене і м'яке, гладить нас як найніжніший докір навіть тоді, коли здаєшся б трохи нагрітими. Добре, щиро слово завжди сильніше від болотних ударів. Це побажання із користю для нас самих.

Щоб, Імениннику, вітчимом, щоб Твої вакації розгинулися як найдовший сорту гума, щоб гостинно приймали Тебе всі Союзівки, Клофасівки, Макаревичівки, Козарівки, Осичувівки, Восвідівки, Бернадівки, Ценківки і Утрисківки. На саму золоту осинь завітай на Сумкивку

Читачка з Філадельфії

За 30 років пануватиме в світі мир без попередньої війни

Нью Йорк. — Адольф А. Берл, який 15 років тому був асистентом державного секретаря, промовляв на бенкеті Американського Часописної Гільдії в готелі „Астор“ і твердив, що найдалі до 30-ох років у світі без війни пануватиме мир, і всі держави житимуть собі відповідну форму правління й соціальну організацію, і муситиме дозволити іншим народам те саме робити. Він нагадав журналістам, що 15 років тому передбачав імперіалістичні цілі СССР, і що тоді члени журналістів, це не вірили. Берл казав, що в

обидвох американських партіях є такі, які чекають, що щось само з себе станеться, і розв'яже світову кризу (так робив покійний Дж. Ф. Доллар), і такі, які кажуть, що треба щось робити, щоб настати якась зміна у світовій ситуації. Та треба зазначити, що отой „мир“ і добробут в світі за 30 років буде тоді, коли СССР не почне воювати, щоб запанувати над світом, що є головною ціллю комунізму. Тепер Берл вірять у те, що можна співпрацювати з комуністами, щоб „на світі зорганізувати миролюбну громаду держав“. У співпрацю він радить починати від таких держав, як Югославія чи Польща.

РЕЗОЛЮЦІЇ УКРАЇНЦІВ, ЗІБРАНИХ НА НАЦІОНАЛЬНІЙ МАНІФЕСТАЦІЇ У ВІППАНІ, 28-го ЧЕРВНЯ 1959 р.

Українці стейті Нью Йорку і Нью Джерсі, громадяни ЗДА, зібралися на Національній Маніфестації для відзначення 300-ї річниці перемоги України над Московією під Ковотоном (1659 р.). Одногласно схвалили такі резолюції:

1. Комуністичний уряд союзу ССР — за законом від 17-го квітня 1959 р., оформивши Верховною Радою ССР як додаток до закону ССР, визнав українську мову неособовою мовою в навчальних закладах України. За 9-ю статтю цього закону, учні і батьки будуть вирішувати, якою мовою вести навчання в українських школах. Разом з цим закон зобов'язує (не питаючи учнів і батьків) посилити навчання російської мови в школах на Україні, як мови спілової.

2. Схваленням такого закону московський окупаційний уряд на Україні узаконив русифікаційний розгул, щоб через ліквідацію української національної культури ліквідувати національну окремішність 40-мільйонної нації, яка за т.зв. совєтською конституцією має свою існує незалежну державу — УССР.

3. Перед зовнішнім світом московський уряд імперії, прикриваючи свою імперіалістичну політику гаслами світового комунізму, представляє Україну, як незалежну союзу державу в складі ССР. У внутрішній політиці на Україні комуністичний уряд Росії провадить найпоширенішу русифікацію, націоцизм, через обрусіння національної культури і всього духового укладу України, перетворює націю на „єдиний російський народ“.

4. Імперіалістична Росія ніколи не припиняла утисків на українську націю і її культуру. Царський міністр Бавлус, указом 1863 р., пробував викреслити українську мову словами указу: „не було, немає і бути не може“. Ємський указ імператора Олександра II був ще жорстокіший. Ним

Річні Збори Відділу УНК в Балтиморі, Мд.

Загальні річні збори Відділу Українського Конгресового Комітету Америки в Балтиморі, на яких були присутні понад п'ятнадцять місцевих організацій і товариств, та при численній участі громадян, платників Українського Народного Фонду, відбулися 6 червня ц. р.

Зі звіт членів уступаючої Екзекутивної Комісії, що Відділ при активній співпраці організацій влаштував наліт імпериалістичної Росії, 22-го січня — Нелегальності і Соборності України, святої академії в честь Т. Шевченка та маніфестації в 25-літтю голоду в Україні. В зв'язку з сімдесятиріччям, заходами нашого Відділу УККА губернатор Мерилендського штату, як і теж і посади Балтимору, проголосили день 22-го січня „Українським Днем у Мериленді“. Прокламації та резолюції сімдесятиріччя свідують про величезні страждання, які завдали Росії в Конгресовому Рекорді. З ініціативи Відділу УККА українці Балтимору взяли активну участь в двох демонстраціях проти совєтського амбасадора М. Меншикова. Як попередні роки, так і цього року українці взяли участь в т.зв. „Дні Всіх Націй“, що відбувається в Гвін Оук парку. Завдяки 59 Відділу СКА українці мали гарний успіх. Члени СКА влаштували адалу виставку українського народного мистецтва, і буфер українських потрав. З останнього мали деякий фінансовий прихід, з чого переслали до каси Відділу УККА \$50. Треба підкреслити, що ті пани, на прохання Відділу УККА, під час тяжкого ООН в одній з бібліотек місцевих крамниць (Гейт Ко.) влаштували виставку українського народного мистецтва. УНФонд, як звітують фінанс. референт, в цьому році представляється децю краще. Через Відділ УККА видалено до Централу УККА 895 доларів, а з цілого Балтимору, бо члени

послідовно дотримуються своєї політичної засади російського месіанізму, за яким „великому руському народові“ призначено сказати світові нове слово у світовій революції на чолі з Росією.

8. Імперіалістична політика комуністичної Росії не випадково знаходить пошуку доху підтримку усеї російської еміграції в ЗДА, 23 організації якої на своїй конференції 2-го серпня 1958 р. висунули ультимативне вимогання до Президента країни Айзенгавера не підтримувати природної визвольної боротьби поневолених народів проти московського імперського єдинодержавія, бо в протиную разі вони разом з руським народом будуть змушені обороняти совєтський уряд.

9. В лютому ц. р. ті ж самі організації виступили вдруге з протестом до представників уряду ЗДА проти національного змугу українського народу. Виступаючи проти національно-визвольних змагань поневолених Московією народів, російські кола підтримують поневолення народів комунізмом.

10. Ми віримо, що уряд ЗДА, очолюючи боротьбу з комунізмом за свободу людства, який загрозив московсько-більшевицьким імперіалізмом під прикриттям світового комунізму, знайде способи остеретти московський уряд проти духово-культурного винищення українського народу, проголошене квітневим законом 1959 р.

11. Як людяні громадяни ЗДА, ми наважимося звернути увагу урядові і провідним мужам країни на те, що т.зв. міжнародний комунізм, на боротьбу з яким досі мобілізуються сили вільного світу, з заслоном, прикриваючи якою московсько-більшевицький імперіалізм здійснює свій наступ на вільний світ.

Комітет Національної Маніфестації

Увага! ДЖЕРЗІ СІТІ І ОКОЛИЦІ! Увага!

7-й ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ, БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ ЮСМА ТА ПЛАСТ-ПІРІТ В ДЖЕРЗІ СІТІ

— влаштовують — в НЕДІЛЮ, 13-го ВЕРЕСНЯ 1959 р.

на площі Української Католицької Церкви св. І. Хрестителя в ВІППАНІ, Н. Дж.

Осінній ПІКНІК на який запрошують ГРОМАДЯНСТВО ДЖЕРЗІ СІТІ І ОКОЛИЦІ.

В програмі: Виступи дітей ЮСМА і Пласту та різні несподіванки. ЕФЕТ у заряді Пам'яті. Оркестра М. ТКАЧА.

ПОЧАТОК — в год. 1:00 по полудні. ВСТУП — \$1.25

ПІТСБУРГ МАЄ ВРЕШТІ НАРОДНИЙ ДІМ

З-поміж усіх метрополій, де живуть американські українці, Пітсбург належав до тих численніших, що не мають ще досі свого репрезентативного Народного Дому. Що більше, не мав він навіть більшої залі (поза парафіальними), де можна б влаштувати на більшій сцені свято, бенкет або віче. Такий невідрадий стан існував довго, дарма, що Пітсбург — це осядк нашої найстаршої імміграції, столиця заліза й сталі.

Це національно-громадське наше недовголітнє вирішення з початком червня ц. р. коли відкрито й торжественно поблагословено просторий і модерно влаштований Народний Дім при Українській парафії св. Володимира Бел. в Пітсбурзі. Офіційно ця будівля має назву „Української Залі святого Володимира Велико-го“, але фактично це дуже ефективно та практично споруджена будова на всі культурні, релігійні, та репрезентативні потреби пітсбурзьких українців. Велика зала, що обіймає цілий другий поверх будови, може легко помістити до п'ятдесяти осіб при столах, крім цього й фойєвою частина злучена з обширною, модерно влаштованою сценою. Досі, місцеві українці на свої національні свята-вистави піднімали різні чужі залі.

З тих причин день благословення цього будинку був всенародним святом українців Пітсбургу й околиць, без огляду на релігійні різниці. Це й стверджували у своїх промовах численні духовні й світські промовці. Парох церкви св. Володимира Бел., о. прот. Микола Харіцак та його вірні запросили на це свято Первоієрарха УПЦЕРК в ЗДА, Високопреосвященішого Митрополита Івана Митрофановича, який в асисті св. священників УПЦЕРК відслужив в неділю 7-го червня ц. р. торжественну Архиєрейську Службу Богу, а після неї поблагословив нову величаву будову. Мелодійно й могутньо співав до Служби Божої місцевий парох, хор, під орудою п. Леся Ендрюс.

Після акту благословення Народного Дому відбувся його великий горілий залі бенкет, в якому, крім ВПР-освящ, Митрополита, взяло участь багато доволених священників УПЦЕРК зі своїми родинами, репрезентанти доволених парафій, представники місцевих та окрешніх українських організацій, а першочого — розрадували вірні того храму. Це був на правду іхній „Великий день“, в якому здійснилася мрія їхніх патрістичних сердець, зокрема старих піонерів тієї громади. Фактична вартість цього Народного Дому доходить до 70 тисяч дол., але, якби не кольосальний вклад жертвенної даром праці — то видатки на цю будівлю

були б більші. Це під час бенкету підкреслював о. Настоятель, дякуючи своїм добрим людям - парафіянам за їхній жертвенний труд.

Бенкетом провів високо шанований в Пітсбуржчині і поза нею громадський діяч, іжеж, Михайло Комічак, довголітній директор української Радіової Програми. Його функція, як товстиймастер, була така легка, весела й тепла — як і його щоденні радіські програми до тисяч українців.

Уверше на терені Пітсбургу й околиці виступили особисто й записав своїм ораторським талантом, своїм глибоким словом до учасників бенкету — д-р Ярослав Падок з Нью Йорку, головний секретар Українського Народного Союзу (що в тому самому дні мав відбутись окрешній нарада з представниками Відділу У. Н. С. у тієї округи). Всі уважно прослухали виступ цього головного промовця, на тему: минуле, теперішнє й майбутнє української спільноти в Америці. Ростомо, творимо нові національні здобутки, а піонерська праця перших поселенців нашого роду, хоча в зміненні вже формах, не пропадала, а наважало, з кожним роком, в кожній ділянці: набирав нових сил та розмаху, в якому й чинили новий стиль життя та нові форми діяльності американських українців в рядах старих емігрантів, їхніх дітей та т.зв. нової імміграції.

громаду з великим осягом таєм представників зорганізованого життя тутешніх українців. Промовляв зворушений до сліз один з основних парафії св. Володимира Бел. та вірний й жертвенний її член, п. Василь Шабатура, гол. предсидки Української Народної Помічі, з осядком в Пітсбурзі. Вітав громаду з її історичним осягом і його рідний брат, п. Григорій Шабатура, відомий і чл. не найстаріший наш бізнесовець, в цьому місті. Останнім промовцем був ВПР-освящ, Митрополит Іван, що немов добрий батько радів успіхам свого духовного стада, благословив усіх на новий й ще кращий путь.

Наприкінці бенкету виступили мішаний хор Української Ліги Західної Пенсильвенії, який дав публічні півгодичні духовного відпущення і хвилини високої мистецької насолоди. Цей відомий на цьому терені український репрезентативний хор, що під знаменитим орудою п. Осипа Голубинського проспівав ряд народних пісень, зроблених веселого характеру; деякі виконані речі доводяться рідко чути на наших сценах, ще й до того в такому легкому браурному виконанні. Знамениті „антидотум“ для втомленої й годинами засидженої за столами публіки... Так треба скрізь при таких „густих“ нагодах поступати, замість „добивати“ до решти ще й пісеньку, втомлених українок, зокрема ж літнього спекою, громадян. — Свято закінчено відвідуванням американського та українського національних гомів.

Т. Р. відвідуванням американського та українського національних гомів.

Т. Р. відвідуванням американського та українського національних гомів.

Появилася книжка — „Марш червоних“

В травні появилася в Шикаго видання „Дніпро“ цікава книжка Костя Шонка, яка в 400 карикатурах зображує реально стан комуністичної системи в ССР, зокрема в Україні, від початків більшовицької революції, по через всі періоди ленінської сталінської - хрупавської парокізації. На кожній сторінці цієї книжки, формату великої всієї, нахилимо по декілька знаменитих карикатур з літературними підписами в двох мовах — англійській і українській. Талановитий карикатурист зумів у гострій, реалістичній формі підняти важні політичні питання: боротьбу з релігією, насильну колективізацію, совєт. „коституцію“, сталінізм, голод в Україні, масові вивози в Сибір, залізну завісу, боротьбу за владу і ліквідацію протиників та численні інші події. Під кінець книжки кілька оригінальних фотографій з „доброго“ українського села під яким сонячником сталінської коституції.

Ілюстрації виконані так переконливо і реально, що й можна легко розгадувати, що читаючи повільно. Ця книжка надається до масового поширення зокрема серед молоді. Оригінальний мистецький талант автора, який представив в сатирічній формі совєтську систему нагадує американські політичні карикатури (картуні) і підходить під смак американської публіки. Це й піднімає величезна преса, зокрема великі щоденники в Шикаго після появи цієї книжки, яка коштує дол. 2.50.

(В. Н.)

Замість квітів на свідку склади — \$10.00 на записки в Європі — через 64 ВІД. СКА в Нью Йорку. МАРИЯ І БОГДАН КАРПЕВИЧ

Фінансове Звернення „Тридента“ ШИКАГО, ІЛЛ.

ПЕТРО ПУЦИЛО

НЕ ТРЕБА БУТИ САРАТИН, НЕ ТРЕБА НАВІТЬ АЛЕ ТРЕБА НАВІТЬ МОЖЕ БУТИ САРАТИН

Два короткі речення, а скільки в них правди. Багато наших Організацій церковних і світських держать гроші в шухлядах і інших сховках. Багато громадян українського роду не хочуть, чи не мають часу зложити гроші там, де вони безпечні і приносять певні відсотки. Багато перших і других забувають, що часу не треба, та що Понтифік Сиріяк і готові оплатити поверти покладати й інші справи організації, „Тридент“, без зайвих клопотів, а як захочуть прийти і оглянути новий будинок „Триденту“, — радію посприяти! Маме власну площу для нерування для вигоди клієнтів.

І НЕ ЗАБУВАЙТЕ, ВАШІ ОНАДНОСТІ ПРИНОСЯТЬ В „Триденті“ ПЛОДИ, НЕ ЛІПШЕ В ОСЕНІ, АЛЕ І ВЕСНОМ.

Зложіть їх в „Тридент“, який має державну асеруцію на місцеві депозити, оскільки чого б дійсно зложіть їх в „Тридент“ ще й тому, що він є найстарішою того роду іншою інституцією в Америці, бо закорпорований в 1878 році. Зложіть в „Тридент“, який приймає депозити кож дошлого з \$100 АМЕРИКАНІ І КАНАДІ І ПЛАТЯТЬ 4% ДИВІДЕНДИ ДВА РАЗИ РІЧНО на 80-го квітня і 31-го жовтня. Гроші, здепоновані до 15-го дня в місяці, приносять відсотки вже першого дня цього місяця.

TRIDENT SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION 1335 West 21st Street, CHICAGO 4, ILLINOIS Tel: FRanklin 2-8800

НЕМА ТО, ЯК НА СОЮЗІВЦІ! В найближчу суботу, в День Незалежності, 4-го липня 1959 р. — відбудеться — на СОЮЗІВЦІ, ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, біля КЕРТОНСОН, Н. Н.

перша в цьогорічному вакаційному сезоні культ.-розважова імпреза: ВЕЧІР НАСТРОЄВО-ВАКАЦІЙНИХ ПІСЕНЬОН, ГУМОРЕСОН та МОНОЛОГІВ

Виконавці — актори відомого АНСАМБЛЮ ЛЕГКОГО ЖАНРУ:

Валія КАЛІН — Іванна КОНОНІВ — Марія ЛІСЯК Микола ПОНЕДІЛОК — Ярослав ПІНОТ-РУДАКЕВИЧ. Програму заповідає — Іван КЕРТОНСОН.

ПРОГРАМА ВЕЧОРА: 1. Відкриття мистецько-розважових вечорів в сезоні 2. Вступ до програми вєтора 3. „ЖУКУРАСА“, музичні куплети 4. НАСТРОЄВІ ПІСНІ 5. „НЕ АПІДАДУЮТЬ“ — гумореска 6. „АКТУАЛІЯ“, монолог Ісидра 7. „ВАКАЦІЙНІ ПІСЕНЬКИ“ 8. „ВИБИТИЙ ЗУВ“ — гумореска 9. „ЧАР ЛЬВОВА“, музичний монтаж 10. ФІНАЛ — „О, Союзіє, ти наша мрія, наш сон...“

Після програми — ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ під звуки оркестри — „АМОР“.

НЕМА ТО, ЯК НА СОЮЗІВЦІ!

Увага! Увага! ЯНГСТАВН, Огайо й ОКОЛИЦІ!

В неділю, 12-го липня 1959 р.

в залі — при 914 Френкліні Евеню в ЯНГСТАВНІ, Огайо — відбудуться —

ОКРУЖНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ Янгставну й Округи,

в яких повинні взяти участь Урядовці й Члени та Конвенційні Делегати від таких Відділів УНСОЮЗУ:

ЯНГСТАВН 140, 318, НЮ КЕСЕЛ, Па. 74 230 і 274 ПЕРОН, Па. 386 КЕМБЕЛ 119 і 218 ТИТУСВІЛ, Па. 72 КЕНТОН 115

НА ПОРЯДКУ НАРАД: 1. Утворення Окружного Комітету Відділів УНСОЮЗУ та прийняття правилника; 2. Вибір Окружної Управи та Контрольної Комісії; 3. Ювілейні кампанії УНСОЮЗУ; 4. Ювілейні святавання у 65-ліття УНСОЮЗУ.

ПОЧАТОК — год. 4:00 по полудні.

У Зборах візьме участь: п. Дмитро ШМАГАЛА — гол. радний УНСОЮЗУ. До участі в Зборах запрошене також усе місцеве Українське Громадянство.

Увага! ГОВОРІТЬ СТРАТФОРД, Н. П. Увага! ТАБОР для ХЛОПЦІВ

У ВІСІ 8 — 14 РОКІВ. відкритий від

27-го червня до 15-го серпня 1959 р.

ЗГОЛОШУЙТЕСЬ НЕГАЙНО! МАЄМО ЦЕ ВІЛЬНІ-МІСЦЯ!

Батьки, подбайте про дозвілля Ваших дітей! ВИПОВНІТЬ І НАДІШЛИТЬ ПОДАНУ ФОРМУ:

REGISTRATION FORM UKRAINIAN CATHOLIC CAMP, STRATFORD, N.Y. (Please print or type) Boy's Name Age Address City Zone State Telephone No. Parish CAMP SEASON: June 27 to August 15 Please enroll me for weeks. I intend to stay from to Note to parents or pastor: Registration fee: \$5.00 Please make checks or money order payable to UKRAINIAN CATHOLIC CAMP, Inc. Fill in this Registration Form and mail with \$5.00 check or money order to Camp Registrar, UKRAINIAN CATHOLIC CAMP, STRATFORD, New York WEEKLY RATE: \$16.00 (This includes room and board, laundry, and insurance).

оплати \$.....
20.00. Половинку належності
з аплікацією).

